

**ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ Γ' ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ**

ΘΕΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΗ ΟΜΑΔΑ

ΘΕΜΑ Α

A1. Να σημειώσετε αν το περιεχόμενο των προτάσεων είναι σωστό (Σ) ή λανθασμένο (Λ).

α. Σύμφωνα με τον Φρόντ, η φυσιολογική ανάπτυξη του ατόμου προϋποθέτει την καταστολή των σεξουαλικών και επιθετικών ορμών του. Σ (σελ. 55)

β. Κάθε συμβατική γνώση είναι ψευδής. Λ (σελ. 17)

γ. Οι ιστορικοί συμφωνούν ότι τα πρώτα στοιχεία γένεσης του κράτους ανιχνεύονται στην αρχή του Μεσαίωνα. Λ (σελ. 137)

δ. Στις κεντρικά σχεδιασμένες οικονομίες το βάρος για την αντιμετώπιση των κοινωνικών ανισοτήτων πέφτει στα άτομα. Λ (σελ. 127)

ε. Ο προβληματισμός σχετικά με την ισότητα των ευκαιριών στην εκπαίδευση ξεκινά από τη Γαλλική Επανάσταση. Σ (σελ. 101)

A2. Να επιλέξετε την κατάλληλη απάντηση.

1. Ο καθηγητής δίνει ένα σχεδιάγραμμα στους μαθητές του για το πώς θα γράψουν καλά στις εξετάσεις. Η δράση του είναι: β (σελ.20)

α. παραδοσιακή.

β. ορθολογική.

γ. συγκινησιακή.

δ. αξιακή.

2. Οι συντεχνίες : δ (σελ. 32)

α. επέτρεπαν την είσοδο σε νέους επαγγελματίες.

β. βοηθούσαν τους οικονομικά ασθενείς.

γ. ήταν πολιτικοί οργανισμοί.

δ. απαγόρευαν την είσοδο σε νέους επαγγελματίες.

ΘΕΜΑ Β

B1. Τι γνωρίζετε για την ανάγκη εξοικείωσης με τις νέες τεχνολογίες;

Σελ. 103: Η εξοικείωση με τις νέες τεχνολογίες είναι σήμερα μια αναγκαιότητα που επιβάλλεται από τις υπάρχουσες συνθήκες. Παράλληλα όμως με την εξοικείωση πρέπει και οι διδάσκοντες και οι διδασκόμενοι να συνειδητοποιήσουν ότι η γνώση και η τεχνολογία έχουν κοινωνικές αναφορές και κυρίως πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι υπάρχουν διλήμματα σχετικά με τις εφαρμογές της γνώσης στην κοινωνική πραγματικότητα.

«Το ηλεκτρικό ρεύμα χρησιμοποιείται για τον ηλεκτροφωτισμό, αλλά και για τη θανάτωση καταδίκων στην ηλεκτρική καρέκλα. Η πληροφορική χρησιμοποιείται στις διαδικασίες παραγωγής και ανταλλαγής εμπορευμάτων και υπηρεσιών ή στην εκπαίδευση, αλλά και στην αποθησαύριση κάθε είδους πληροφοριών για τους πολίτες από κρατικούς μηχανισμούς επιτήρησης ελέγχου και καταστολής...»

B2. Τι γνωρίζετε για τη σχολή της κοινωνικής κατασκευής ή του κονστρουκτιβισμού;

Σελ. 23: Η έννοια της συμβολικής αλληλεπίδρασης βρίσκεται επίσης στο επίκεντρο της σχολής της κοινωνικής κατασκευής (ή σχολής του κονστρουκτιβισμού). Σύμφωνα με την προσέγγιση αυτή, η κοινωνική ζωή είναι ένα ρευστό και διαρκώς «επαναδιαπραγματευόμενο» σύνολο από κοινωνικές πρακτικές, βρίσκεται δηλαδή σε συνεχή αναδιαμόρφωση μέσω των τρόπων αμοιβαίας κατανόησης και δράσης των ατόμων. Τα άτομα μοιράζονται τρόπους σκέψης, ιδέες, αξίες και έννοιες, καθώς αλληλεπιδρούν. Έτσι, «κατασκευάζουν» «κοινωνικούς κόσμους», δηλαδή δίνουν ευρύτερο νόημα στις άμεσες εμπειρίες της καθημερινής ζωής. Οι κοινές πρακτικές, τα νοήματα και η γλώσσα που μοιράζονται τα άτομα μεταξύ τους συνιστούν τους μηχανισμούς μέσω των οποίων η κοινωνική ζωή διαμορφώνεται σε συνεκτικό σύνολο. Με άλλα λόγια, οι άνθρωποι μέσα από τις κοινωνικές τους σχέσεις «κατασκευάζουν» την καθημερινή πραγματικότητα και την αντιλαμβάνονται ως δεδομένη, νομιμοποιημένη και «φυσική». Η συνεχής αυτή αναδιαμόρφωση της πραγματικότητας μας επιτρέπει να συλλάβουμε αφενός τους κοινωνικούς θεσμούς ως τους επαναλαμβανόμενους και παγιωμένους τρόπους αμοιβαίων πρακτικών και αμοιβαίας (διυποκειμενικής) κατανόησης και συμπεριφοράς, και αφετέρου την κοινωνία ως μια πολιτισμική και συμβολική «κατασκευή».

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Τι είναι ο κοινωνικός έλεγχος και πότε ασκείται;

Σελ. 65: Ο κοινωνικός έλεγχος είναι το σύνολο των μηχανισμών που χρησιμοποιεί μια κοινωνία, για να γίνουν αποδεκτές οι αξίες της και να εφαρμοστούν οι κανόνες της από τα μέλη της. Η έννοια του κοινωνικού ελέγχου καθιερώθηκε αρχικά από τους κοινωνιολόγους με αφορμή τη μελέτη της παραβατικότητας των νέων στο Μεσοπόλεμο.

Η υιοθέτηση των αποδεκτών προτύπων συμπεριφοράς και η τήρηση από τα μέλη μιας κοινωνίας των κανόνων που διέπουν τις κοινωνικές σχέσεις είναι αποφασιστικής σημασίας για τη συνοχή και την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας. Η συστηματική όμως εφαρμογή των κανόνων δεν είναι δεδομένη και μπορεί να παρατηρηθούν αποκλίσεις από τα αποδεκτά πρότυπα συμπεριφοράς. Επομένως ο κοινωνικός έλεγχος ασκείται όταν δεν έχουν εσωτερικευτεί αποτελεσματικά από τα μέλη της κοινωνίας οι αξίες και οι κανόνες συμπεριφοράς και υπάρχουν αποκλίσεις.

Γ2. Τι γνωρίζετε για τον στόχο του κοινωνικού ελέγχου;

Σελ. 65: Ο στόχος του κοινωνικού ελέγχου είναι η εξασφάλιση της τήρησης των κανόνων και των αξιών και η αποτροπή της παραβίασής τους από τους πολίτες. Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται μέσω των θεσμών και των μηχανισμών κοινωνικού ελέγχου οι οποίοι δρουν είτε προληπτικά, πριν δηλαδή από την απόκλιση της συμπεριφοράς του ατόμου από τους κανόνες, είτε κατασταλτικά, μετά την εκδήλωση παραβατικής συμπεριφοράς

Γ3. Ποια τα μέσα του κοινωνικού ελέγχου;

Σελ. 65: Εκτός από τις κυρώσεις (π.χ. ποινές, μορφασμοί αποδοκιμασίας) που λειτουργούν εξαναγκαστικά, είτε πρόκειται για τυπικό είτε για άτυπο κοινωνικό έλεγχο, υπάρχουν και οι επιβραβεύσεις, όπως είναι η εμπύχωση, η ανταμοιβή, η αναγνώριση (π.χ. αριστείο, κύπελλο, χειροκρότημα).

Γ4. Τι γνωρίζετε για τις μορφές κοινωνικού ελέγχου;

Σελ. 65: Οι μορφές κοινωνικού ελέγχου είναι τρεις: 1) ο τυπικός κοινωνικός έλεγχος, 2) ο άτυπος κοινωνικός έλεγχος και 3) ο αυτοέλεγχος.

Ο τυπικός κοινωνικός έλεγχος είναι ο θεσμοθετημένος έλεγχος που ασκείται από το κράτος και τα εντεταλμένα όργανά του (π.χ. αστυνομία, δικαστήρια) και ταυτίζεται με την καταστολή και την τιμωρία. Οι ποινές προσδιορίζονται με ακρίβεια από τη νομοθεσία για κάθε περίπτωση παραβίασης κανόνων. Ο τυπικός κοινωνικός έλεγχος εφαρμόζεται σε περιπτώσεις παραβίασης θεμελιωδών αξιών και κανόνων της κοινωνικής ζωής (π.χ. αφαίρεση ανθρώπινης ζωής, κλοπή, στέρηση της ελευθερίας κτλ.).

Ο άτυπος κοινωνικός έλεγχος είναι ο μη θεσμοθετημένος έλεγχος που ασκείται όταν κάποιος αποκλίνει από τα πρότυπα συμπεριφοράς της ομάδας. Τα σχόλια των συγγενών, η κριτική των συμμαθητών, οι μορφασμοί και οι χειρονομίες αποτελούν

μερικά παραδείγματα άτυπου κοινωνικού ελέγχου, αφού εκφράζουν την επιδοκιμασία ή την αποδοκιμασία μιας πράξης. Ο άτυπος κοινωνικός έλεγχος εφαρμόζεται κυρίως στις περιπτώσεις παραβίασης λιγότερο θεμελιωδών κανόνων συμπεριφοράς.

Στις μορφές κοινωνικού ελέγχου εντάσσεται και ο αυτοέλεγχος, ο εσωτερικός έλεγχος του ατόμου. Πρόκειται για την εσωτερίκευση των αξιών και των κανόνων συμπεριφοράς που επιτυγχάνεται από την περίοδο της πρώιμης κοινωνικοποίησης του ατόμου. Κάθε άτομο αξιολογεί πριν από κάθε ενέργεια τις πιθανές συνέπειες της πράξης του. Οι συνέπειες αυτές το ενθαρρύνουν ή το αποτρέπουν να ενεργήσει, ανάλογα με το βαθμό εσωτερίκευσης των κοινωνικών αξιών. Για παράδειγμα, η επιθυμία μας να αποκτήσουμε παράνομα ένα υλικό αγαθό προσκρούει στον εσωτερικευμένο κοινωνικό κανόνα που αφορά την κλοπή.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Τι υποστηρίζουν οι λειτουργιστές σχετικά με την κοινωνία;

Σελ. 21: Οι λειτουργιστές ισχυρίζονται ότι, όπως το ανθρώπινο σώμα είναι ένα σύστημα που έχει ορισμένες ανάγκες (π.χ. τροφή) και αποτελείται από αλληλοσχετιζόμενα μέρη (π.χ. πεπτικό σύστημα) τα οποία λειτουργούν για να ικανοποιήσουν αυτές τις ανάγκες, έτσι και η κοινωνία πρέπει να έχει ορισμένα χαρακτηριστικά (προαπαιτούμενα) για να επιβιώσει. Για παράδειγμα, υποστηρίζουν ότι η κοινωνία πρέπει να είναι σε θέση να παίρνει από το περιβάλλον ό,τι της είναι απαραίτητο για να επιβιώσει (τρόφιμα, καύσιμα, πρώτες ύλες) και να αναπαραχθεί. Εξάλλου η κοινωνία χρειάζεται να διασφαλίσει τη λειτουργία της με έναν επαρκή αριθμό ατόμων, τα οποία να έχουν διαφορετικά συμφέροντα και δεξιότητες. Η λειτουργία της κοινωνίας είναι εφικτή, εφόσον τα άτομα ασκούν τους διαφορετικούς ρόλους τους.

Σε κάθε κοινωνία πρέπει να υπάρχει ένα επαρκές σύστημα επικοινωνίας και ένας κοινός πολιτισμικός κώδικας, ώστε τα άτομα να επικοινωνούν, αλλά και να βλέπουν τον κόσμο κατά τον ίδιο τρόπο. Για τους παραπάνω λόγους η κοινωνία οφείλει να κοινωνικοποιεί τα μέλη της και στη συνέχεια να ελέγχει αν έχουν εσωτερικεύσει τις κατάλληλες αξίες.

Δ2. Γιατί η σχολή του λειτουργισμού ονομάστηκε με αυτόν τον τρόπο και ποιοι είναι, επιγραμματικά, οι εκπρόσωποί της ; Ποια η απήχηση της σχολής του λειτουργισμού;

Σελ. 21: Ο λειτουργισμός (ή φονξιοναλισμός) είναι μια θεωρητική προσέγγιση στην οποία εντάσσονται έργα των κλασικών (Α. Κοντ, Χ. Σπένσερ, Ε. Ντυρκέμ) αλλά και έργα μεταγενέστερων Αμερικανών κοινωνιολόγων (Τ. Πάρσονς, Ρ. Μέρτον). Η σχολή αυτή ονομάστηκε «λειτουργισμός» (ή «φονξιοναλισμός») εξαιτίας της έμφασης που έδωσε στις λειτουργίες (functions) των θεσμών.

Κυριάρχησε ουσιαστικά άνευ αντιπάλου κατά το μεγαλύτερο μέρος του 20ού αιώνα. Το μοντέλο του λειτουργισμού χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται ακόμη από την κοινωνιολογία, προκειμένου αυτή να μελετήσει και να ερμηνεύσει την κοινωνία, τους θεσμούς, τις λειτουργίες και τις δυσλειτουργίες τους.

Δ3. Ποια η συμβολή του Πάρσονς στη σχολή του λειτουργισμού;

Σελ. 21: Από τα τέλη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1960 ο Πάρσονς (T. Parsons, 1902-1979) κυριάρχησε στην αγγλόφωνη κοινωνιολογία. Ο στοχασμός του περιστρέφεται γύρω από τη σχέση ατόμου-κοινωνίας. Η κοινωνική ζωή είναι, σύμφωνα με τον Πάρσονς, ένα σύστημα, δηλαδή ένα πλέγμα διάφορων σχέσεων οι οποίες τείνουν προς τη σταθερότητα και την ισορροπία. Γι' αυτό το λόγο η οργανωτική αρχή της θεωρίας του είναι η έννοια του συστήματος.

Δ4. Ποια η συμβολή του Μέρτον στη σχολή του λειτουργισμού;

Σελ. 21: Κατά τον Ρ. Μέρτον (R. Merton, 1910-2003), η κοινωνική πραγματικότητα προσεγγίζεται με βάση τις ιδέες και τους κανόνες που ακολουθούν τα ίδια τα άτομα. Ο Μέρτον εξειδίκευσε ακόμη περισσότερο το λειτουργιστικό μοντέλο. Επισήμανε την ύπαρξη πολλών εναλλακτικών μορφών λειτουργιών, ιδίως σε οικουμενικούς θεσμούς όπως είναι, για παράδειγμα, η οικογένεια, η οποία διαφοροποιείται στις διάφορες κοινωνίες ως προς τη μορφή ή τις λειτουργίες της.

ΟΡΟΣΗΜΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ